

Az élő Krisztus és a holt történelem Foruma. Tártkarú templomok mélyén leborulva hinni és az emberi diadalra, az anyag legyőzésére gondolni Praxiteles márványa előtt. Áhítattal bolyongni a katakombák jegyekkel karcolt falai között, a gyertyák enyhe fénye mellett betűzgetni a holt kezek üzeneteit és csodálatommal megtámasztani hulló köveit a Colosseumnak. Zárt kolostorudvar négyszögű folyosóján bámulni az oszlopok ezerféle faragását és bámulattal adózni Mussolini modern Rómájának. Mint a sínek, úgy fut párhuzamosan e kettősség az örök város falai között, nélkülözhetetlen, mint keresztényeknél az isteni Eledelel és mint a tudományokban a latin kultúra.

PADOVA. Giotto freskói, az átszűrt művészet csodája. Tökéletes kidolgozású fejek tiszta alázata, ahogy Jézus életét képekben csak megálmodni lehet. Mantegna robosztus erejű, töredezett falfestményei és Szent Antal sok kupolás áldástosztó temploma. Donatello bronzszobor-alakjában, mintha csak eleven szív dobogása varázsolna mosolyt az egyszerű bájú Szent arcvonásaira, olyan bizalomkeltő, adakozó mosoly ez, hogy a hit ajándékokban lerótt háláját értővé teszi. Padova íze édes és erős, mint a Lacrima Christi, könnyű kábulat marad utána és a tisztaságok felé lebegő vágy.

VELENCE. Gondolák sötéten ívelt vonala és napfény a Palazzók csipkehomlokán. A Doge-palota rózsaszínűen szikrázó oldalfalain fehér hímzésű kőfaragás húz befejező vonalat, álomszerű és könnyed, mint valami báli belépő. A keskeny utak közé befut a tenger, házakat ölel és meghunyászkodik az emberi küszöbök előtt. A Szent Márk-tér galambjai álmos szárnyalással körözködnek a levegőbe, mint a jóllakottság enyhe tompultsága után a cigarettafüst könnyű mámorára.

AZ ÉG VAGY...

*Az Ég vagy felettem és a Nap,
szelíd hajnal és könnyes este;
ekkor borultál fölém vígságot hozón,
mikor lábam a jövőt tétován kereste.*

*Szellő vagy bennem s sok száz virágfej,
új virágzás, mely feltör vadul;
sorsom zord-fekete, halott fájában
megmozdul az élet tőled s vággyal gazdagul.*

*Májusi harmat vagy, égi hullás;
felfrissülök, mint tiprott göröngy
lelked soha-nem-volt simításaitól:
csupa szín leszek tőled, csupa gyöngy.*

*A föld adhat csak ennyi erőt
magnak, mi benne repesve ér;
— az út vagy, melyen elcsüggedt életem
végtelenig lendül, vagy sehova se ér...*